

El document fundacional de l'hospital de misericòrdia de Simó Vicent, actualment Residència Mare Janer (1679)

Josep M. Llobet Portella
UNED. Centre Associat de Cervera

Introducció

A diferència de l'hospital de Berenguer de Castelltort, creat l'any 1389, l'hospital de Simó Vicent encara no gaudeix d'una monografia que possibiliti el coneixement de la fundació i el desenvolupament d'aquesta institució cerverina que després prengué el nom de Casa de Caritat i, posteriorment, el de Residència Mare Janer.

Per això, de moment, m'ha semblat adient la publicació del document fundacional de la institució, el qual fou redactat l'any 1679, gairebé tres decennis i mig després de la mort de Simó Vicent.

Crec que seria just que, de la mateixa manera que amb la denominació Hospital Berenguer de Castelltort-Residència Mare Güell s'ha volgut conservar el nom de la persona que fundà aquesta institució, l'actual Residència Mare Janer portés el nom d'Hospital Simó Vicent-Residència Mare Janer. Així es mantindria, igualment, el record del fundador.

El criteri d'edició del document fundacional ha estat el següent: he resolt les abreviatures, he introduït els signes de puntuació i d'accentuació i he regularitzat l'ús de les majúscules. Les lletres afegides van entre claudàtors.

El fundador de l'hospital

Sabem que Simó Vicent fou un eclesiàstic que segurament ingressà a la Comunitat de Preveres de Cervera l'any 1606. En el moment de la seva mort, ocorreguda el dia 6 d'octubre de 1645, era doctor en sacra teologia i ocupava el càrrec de domer de l'església de Santa Maria i el de comissari del Sant Ofici de la Inquisició. Vivia al carrer Major de la població i tenia un germà que es deia Joan Vicent¹. Cal no confondre el fundador de l'hospital de misericòrdia amb un altre prevere anomenat igual que ell -possiblement era un familiar seu- i també doctor que visqué durant la segona meitat del segle XVII.

1. Arxiu Històric Comarcal de Cervera, Fons de la Comunitat de Preveres, *Consells i Capbreus de funeràries*.

La clàusula hereditària del testament

L'últim testament de Simó Vicent, datat el dia 4 d'octubre de 1645, porta una clàusula² en la qual el testador disposava que els seus marmessors fessin edificar un hospital de misericòrdia per tal d'acollir els pobres. Aquesta institució benèfica hauria de tenir una capella o església i es regiria per les mateixes ordinacions que tenia l'hospital de misericòrdia de la ciutat de Barcelona.

En cas que el nombre de pobres que sol·licitessin entrar a l'hospital fos superior al que pogués rebre la institució, serien preferits, en primer lloc, els del llinatge del fundador i, a continuació, els fill de Cervera. Les despeses serien sufragades amb les rendes dels béns que posseïa el testador, bona part de les quals eren censals morts.

Una vegada acabada la capella o església de l'hospital, caldria construir una sepultura al lloc més preeminent i traslladar-hi, amb la solemnitat que es cregués convenient, les restes del fundador.

Les ordinacions de l'hospital

Malgrat que el testador disposava que l'hospitalerverí es regís per aquelles ordinacions que s'apliquessin a l'hospital de misericòrdia de Barcelona, els marmessors, a l'acta fundacional, van concretar quines havien de ser les ordinacions pròpies del nou hospital. Bàsicament, eren les següents:

El nou hospital admetria, en primer lloc, els membres pobres del llinatge del fundador; després, serien preferits els orfes pobres que fossin fills de Cervera, i, per últim, s'acceptaria els orfes pobres forasters.

A l'establiment hi hauria un prevere que es preocuparia que els acollits aprenguessin la doctrina cristiana i assistissin a les funcions religioses. A més, tindria cura que rebessin la instrucció adequada a les possibilitats de cada un d'ells. D'altra banda, aquest prevere s'encarregaria de recollir l'import de les rendes de l'hospital i celebraria diverses misses en benefici de l'ànima del fundador. Se li donaria un sou de 30 lliures anuals i la despesa.

Viuria a l'hospital una majordona que faria de mare als orfes i, en conseqüència, els prepararia el menjar, els rentaria i apedaçaria la roba, pentinaria i ajudaria a vestir els més petits i faria totes aquelles funcions pròpies d'una veritable mare. Rebria, a més de la despesa, un sou de 12 lliures cada any.

Els imports que diàriament s'esmerçarien per al menjar dels acollits i el personal de la casa serien els següents: 14 diners per al capellà, 8 diners per a la majordona i 6 diners per a cada pobre. A més, a cada un d'ells, se li donaria cada any el pa resultant de sis quarteres de blat.

2. Aquesta clàusula es troba inclosa al document fundacional que transcrivim. L'hem corregida a partir d'una còpia feta l'any 1668.

Els nois acollits que volguessin estudiar podrien romandre a l'hospital fins a l'edat de catorze anys, la resta s'hi quedarien fins als dotze anys, moment en què entrarien d'aprenents per tal d'instruir-se en el coneixement d'un ofici. Els que tinguessin algun defecte que els impedís treballar podrien estar tota la vida a la institució. Les noies, quan tinguessin entre dotze i catorze anys, serien col·locades com a criades. Tots els que morissin a l'hospital serien enterrats a la sepultura existent a la sagristia de l'església.

L'hospital disposaria, per al seu millor funcionament, d'un metge, un cirurgià, un advocat i un escrivà. Els sous anuals serien, respectivament, de 25, 20, 10 i 20 rals. Actuarien, com a administradors de la institució, el paer en cap de la vila, l'obrer en cap de l'església de Santa Maria i un descendent del fundador.

El primer emplaçament de l'hospital

Quan l'any 1679 es creà l'hospital, els marmessors de Simó Vicent ja havien comprat una casa situada al barri del Capcorral per tal de convertir-la en seu de la fundació. L'edifici havia pertanyut a Francesc de Vilaplana i es trobava molt a prop de l'església de Sant Miquel, de tal manera que aquest temple podria esdevenir l'església de l'hospital. A aquest efecte, es construí una sagristia entre la casa comprada i l'església de Sant Miquel, ja que així els dos immobles restaven comunicats directament.

D'acord amb la voluntat de Simó Vicent, els marmessors havien fet construir una sepultura al costat de l'evangeli de l'església de Sant Miquel i hi havien fet traslladar les seves restes³. Una làpida mostrava la figura del fundador amb els hàbits de cor i el seu nom.

Text del document

1679, desembre, 10. Cervera

Els marmessors del prevere Simó Vicent, conforme a la voluntat del difunt, funden un hospital de misericòrdia.

Arxiu Històric Comarcal de Cervera, Fons Notarial, Cervera, 103,
Joan Montaner (burgès), Manual, 1678-1679, f. 1152.

Die X mensis desembris M DC LXXVIII Cervariae.

In Dei nomine, amen, etc.

Lo noble senyor don Francisco de Montaner y Perellós, lo present y corrent any paher primer en orde de la universitat de la present vila de Cervera, lo il·lustre doctor

3. El trasllat dels ossos de Simó Vicent fou realitzat el dia 14 d'octubre de 1679.

micer Francesch de Moxó, donsell, senyor de la Móra, dit present y corrent any obrer primer en orde de la parrochial iglésia de dita vila, en dits respective noms, juny ab lo infrascrit mossèn Bernat Huguet, apotacari de dita vila, marit de la senyora Agnès Huguet y Sisquer, neboda del infrascrit testador, subrrogat en lloch y per mort dels reverents mossèn Andreu Codina y mossèn Masià Bergadà, preveres, en la matexa parrochial iglésia beneficiats, marmessors testamentaris del testament y última voluntat del reverent Simon Vicent, quòndam prevere, en sacra theologia doctor, domer de dita parrochial iglésia, com de la subrrogació en favor dels magnífichs paher en cap y obrer primer en orde feta per lo reverent senyor degà de dita vila y deganat de Cervera, ab provissió formiter feta de concell del magnífich micer Joseph Puig, en drets doctor, son ordinari assessor, conste en la cort de dit deganat en diada de setse del mes de juny del any mil sis-cents xexanta-quatre, com lo nottari infrascrit com a scrivà de dita cort ab les presents ne fa fe, y lo dit mossèn Bernat Huguet com casat ab dita senyora Agnès, marmessors, attenent y conciderant que lo dit reverent doctor Simon Vicent en son últim testament que féu y firmà en poder del dit reverent Andreu Codina, prevere, com a regint la cura de ànimes de dita parrochial iglésia de Cervera, als quatre del mes de octubre any de la nattivitat del senyor 1645, instituhí hereu seu universal a nostre senyor Déu Jesuchrist y a la sua ànima y que de tots sos béns y rèddits de sa heretat se fundàs un hospital di[t] de misericòrdia ab casa y capella y sos rèddits dels primers anys servissen per a comprar casa per a edificar dit hospital y capella y després per a la sustentació de pobres minyons òrfens fins al número a hont abastàran dits rèddits, com més llargament és de vèurer en la clàusula hereditària, la qual és del thenor següent: «De tots los altres, emperò, béns meus, aguts y per haver, drets, veus y accions a mi espectans de present o en lo sdevenidor fas y instituesch a mi hereu universal a nostre senyor Déu Jesuchrist y a la mia ànima, volent que tot lo diner tinch tant en lo archiu de la iglésia major de Cervera, en la taula dels cambis de dita vila y en casa o en qualsevol altra part sie depositat en lo arxiu o en la taula de Cervera a fi y effecte de ser esmersat a for de censal mort en lloch tuto y segur a coneguda de mos marmessors, des del qual esmers [y demés] renda de censals y violaris tinch y [tot lo] resultant de mos béns vull sie per mos marmesós edeficat un hospital en la present vila de Cervera ab iglésia dit [lo] hospital de misericòrdia per los pobres de Jesuchrist, ab les matexes ordinasions que se ha fundat lo hospital de misericòrdia de la ciutat de Barcelona, vull més que en tot y per tot se seguesque lo modo y forma se té y tindrà en la administració de aquell, volent, emperò, en cas hi hagués molt concurs de pobres, de tal manera que no abastàs dita renda a la sustentació de aquells, que sien primers los pobres de mon llinatge y després los pobres fills de Cervera, declarant ma voluntat vull que, fets dits esmersos dels dits de mos béns, la renda que-s resultarà annual servesque los primers anys per la edificació de dit hospital [y capella] fahedor [y] fabricant en lo lloch que aparexerà a mos marmessors y, després de edificat dit hospital y capella, vull que los rèddits de dits mos béns sien tots y servesquen en la conservació de dit hospital y capella [y] per les assistències y sustento dels pobres que en ell se trobaran y, [si sobrarà] dels rèddits de dita renda, que sie deposat, així mateix, en dita taula o arxiu a fi y effecte de esmers de censal perquè vaye crexent la renda de dit hospital y, en cas que-s lloís alguns dels censals esmersats, que per mos marmessors lo diné resultant sie, així matex, deposat en dit arxiu o taula de Cervera a fi y effecte de ser tornat a esmersar, perquè ma intensió és que-s continue perpètuament la renda de dit hospital per subvnsió dels pobres y és ma voluntat que al temps se constituhirà dita capella y hospital [mos marmessors] facen y ordenen fer una sepultura en lo lloch més preheminent de dita capella, dextant dit puesto

y lo gasto de aquella a la disposició de [dits] mos marmessors, volent que, acabada aquella, mon cos sie trasladat del lloch de a hont estaré depositat en dita sepultura ab la solemnitat que apareixerà a mos marmessors, y és ma voluntat que, encontinent estarà dit hospital y capella ab la de[c]ència necessària per a sustentar pobres, sien administradors de aquell perpètuament lo magnífich paher en cap, lo obrer en cap de la present vila de Cervera y mossèn Masià Bergadà, prevere de Cervera, y, mort dit Bergadà, mossèn Andreu Codina, [prevere] de Cervera, y, morts los dits, al qui casarà ab ma neboda Agnès Sisquer o son hereu, fill [y] decendent que succehirà en les coses dalt llegades a dita Agnès Sisquer, fill comú y de son marit, de llegítim y carnal matrimoni, segons la disposició y vincles dalt a dita Agnès donats, suplicant a dits senyors administradors miren per dit hospital y mànon recullir los pobres y haurà que no vayen per la vila perden-se, puix la experiència me ha ensenyat que molts hòmens y dones se són perduts en gran detrimén de la república y de ses ànimes per anar divagan y acaptan, sens treballar ni ocupar-se en cosa que fos del servei de Déu ni de la república, y espero que en son bon cuidado y diligència se conservaran moltes persones que altramen anirien a perdició».

Atenen més avant en dit nom y conciderant que, seguida la mort de dit reverent doctor Simon Vicèn, testador, los dits mossèn Masià Bergadà y mossèn Andreu Codina, com a marmessors testamentaris predits, prengueren a sa mà la heretat y béns que foren de dit reverent testador y compraren a obs de eregir dit hospital la casa infrascrita, que és al capcorral, junt a la capella eo iglésia de Sant Miquel, que fonch de Francisco de Vilaplana, per preu de mil vuytanta lliures, apar del acte en poder del discret Matheu Prats, nottari públich de Barcelona, als dotse del mes de nohembre del any mil sis-cents coranta-sinch, y compraren alguns coralls a obs de dita marmessoria, com és de vèurer en los comptes donà dit mossèn Masià Bergadà, mort ja dit mossèn Andreu Codina, com a manumissor seu, per ser leshores dit mossèn Macià Bergadà comissari del Sant Offici, devan del reverent Simon Vicèn, prevere, també comissari de dit Sant Offici, per comissió a ell donada per los tunch molt il·lustres y reverents senyors inquisidors, los quals comptes foren donats en diada de diset de janer mil sis-cents cinquanta-hu, y après dit mossèn Bergadà anà convertín los rèdits de dita marmesoria en obres de dita casa y per altres gastos de dita marmessoria, com és de vèurer en los comptes que ell donà devan del il·lustre y reverent senyor don fra Francisco Roger, bisbe de Solsona, del concell de sa magestat, de la renda del dit any mil sis-cents cinquanta-hu fins mil sis-cents cinquanta-vuyt, de la renda se havie cobrat en dits anys fins al dia se donaren dits comptes, donats dits comptes en diada de quatre de juriol de dit any mil sis-cents cinquanta-vuyt, y continuà aixís dita marmesoria en nom de dit mossèn Bergadà sol fins lo any que morí, que després donaren los comptes sos marmessors al reverent senyor degà de dita present vila y deganat de Cervera, los quals reberen los tunch magnífichs paher en cap y obrer en cap y ell dit Bernat Huguet, marmessors subrogats predits, los quals comptes foren aixís donats als tretse de nohembre mil sis-cents xexanta-hu, y aixís après foren donats quiscun any los comptes de dita renda fins lo any mil sis-cents setanta-set, y, per vèurer en dits anys atràs que ab la renda de dita marmesoria foren estats molts pochs y a penes ninguns los pobres haurien pogut sustentar-se en dit hospital inseguint la voluntat de dit testador, lo que sobrave de dita renda quiscun any passats los comptes se és anat rehesmersant a for de censal y com sens cumplir en tot la voluntat de dit testador, sots esperansa de dar-i després lo compliment y posar-o en bona forma, com se deu fer y vol lo testador, en diada de vint-y-quatre de desembre mil sis-cents setanta-set tingué principi la fundasió de dit hospital y aixís, volent donar lo

compliment a la voluntat de dit fundador, com ja lo present any se haye comunicada dita casa, la qual està designada per lo dit hospital ab la dita iglésia y capella de Sant Miquel, havent fet entre dita casa y capella una secrestia per la qual de dit hospital se entre a dita iglésia y capella, en la qual a la part del evangeli y puesto més preheminent se és feta la sepultura orde[nà] per son cas dit testador, ab una pedra gran, escolpit en aquella la figura de un prevere ab los àbits de cor y lo nom y cognom de dit reverent testador y fundador, y trasladat allí sos ossos ab professó y missa cantada ab la cantoria y assistència de la reverent comunitat y religiosos dels convents, assistín en ella los magnífichs senyors veguer y pahers y fent dol y caperó ells dits doctor micer Francesch de Moxó y Bernat Huguét, marmessors predits, ab concurs de la major part del poble, ab què sols ara apar a tingut lloch la creasió y fundasió del dit hospital de misericòrdia, per so, volent cumplir en tot la voluntat del dit testador, com no i haye cosa més justa que seguir la voluntat del testador, fent estes coses en quant menester sie ab autoritat y decret del reverent senyor Juan Arrufat, prevere y degà de la present vila y deganat de Cervera y visitador general de l[a] diòcesi de Solsona per lo il·lustríssim y reverendíssim senyor fra don Lluís Pons, per la gràcia de Déu y de la santa sede apostòlica bisbe de Solsona, del concell de sa magestat, present y avall autorizant y decretant, a major honrra, alabansa y glòria de nostre senyor Déu Jesuchrist y la gloriosa y humil verge Maria, mare sua, senyora y advocada nostra, concebuda sens màcula de pecat original en lo primer instant de la sua santa concepsió, de tots los sants y santes de la cort celestial de paradís, bé, salut y repòs de la ànima de dit reverent doctor Simon Vicèn, prevere y testador predit, erigexen, instituexen y funden lo dit hospital de misericòrdia per pobres de Jesuchrist òrfens, volent que en aquell tinguen lloch primer los parents pobres que per a sempre seran del llinatge y parentela del dit reverent fundador ad inperpetuum, en cas ni haye de llinatge y vullen anar a viurer en dit hospital, y després per a pobres òrfens fills de dita vila de Cervera y, en deffecte d'ells, per a pobres òrfens foresters, volent, emperò, que en concurs de molts pobres tinguen lloch primer los de parentela y llinatge de dit fundador, fent constar primerament als administradors qui en tot temps seran com són y seran de dit llinatge, y després tinguen lloch los pobres fills de vila y ultimadament los pobres forasters, la qual creasió y fundasió fan en dita casa, com dit és, de dita marmessoria, que fonch del dit Vilaplana, scituada en dita vila y al capcorral, junt ab la dita capella e iglésia de Sant Miquel, volent que sens periudici del que se puge acomodar a les ordinacions del hospital de misericòrdia de Barcelona se hayen de observar en lo dit hospital que de present se funde, en la mateixa conformitat se observen en aquell, y per major claredat y disposició bona del present hospital y bona conservasió de aquell se fan les ordinacions següents:

1. Primo que, per la bona educasió dels pobres entraran en dit hospital y habitaran en aquell y millor encaminar-los a ser bons cristians y servir a Déu, hi haye, conforme vuy hi és, un reverent prevere, lo qual de present és lo reverent Joseph Cosí, prevere, en la parrochial iglésia de la present vila beneficiat, y així dit mossèn Cosí mentres abitarà en dita casa y hospital, com lo que en tot temps serà, tingue obligasió als pobres que seran capassos per això ensenyar-los de llegir y a tots la doctrina christiana y ajudar a dir la missa y bons costums y fer-los aplicar a quiscun de ells a treballar dins dit hospital y per a aquell en lo que quiscú de ells podrà aplicar-se, dos de aquells que millor li apareixerà per acaptar ab les caixetes per dit hospital y pobres òrfens de aquell en las [iglésies] parrochial y dels convents y altres de la present vila, tenint obligasió dit reverent prevere vuy és y en tot temps serà, així mateix, de fer anar ab ses cotes tots los pobres seran a dit hospital tots los dies hi haurà doctrina a la doctrina ab los demés que i

aniran y després manar-los, dita la doctrina, se'n tornen en dit hospital perquè no vayen divagant per lo poble y no tinguen ocasió de estar ociosos y, així mateix, fer-los oir missa, aixís los dies de festa com altres se'n diran en dita iglésia de Sant Miquel, procurant la oiguen ab tota devosió, y lo mateix cuidado de fer-los confesar a menut y a la coresma, a les tardes fer-los anar a la prèdica, anant tras d'ells la majordona que farà offici de mare en dit ospital.

2. Ítem que tingue obligasió dit reverent mossèn Joseph Cosí, prevere, y, així mateix, lo capellà en tot temps serà, tots los dies del any a la tarda, a la hora, emperò, li aparexerà, fent tocar un poch antes, al rosari ab los dits pobres y demés y voldran assistir del poble, dir y resar una part del rosari a nostra senyora, ab la declarasió dels misteris que quiscun dia se asertarà, y després *dir tots una avemaria per la ànima del fundador de dit hospital* y aixís al dit mossèn Cosí com al capellà que en tot temps serà de dit hospital li haye de fer la despesa de menjar y bèurer en lo mateix hospital y del comú donà-li quiscun any, además de la despessa, per son salari trenta lliures, ab què ab aquelles tingue obligasió dit capellà de col·lectar tota la renda del dit hospital y selebrar quiscun any en dita iglésia y capella de Sant Miquel per la ànima de dit fundador vint-y-sinch misses ressades y, després de celebrades aquelles, dir una absoluta sobre lo vas de aquell, obligant-se ab fermances, cobrat o no cobrat, donar compte y rahó de dita renda, y, si tota aquella en lo discurs del any no se gastarà per dit hospital, lo que sobrarà ho haye de depositar en la taula dins sis mesos, comptadors del dia dels comptes, a obs de rehesmersar a favor de dit hospital y per so se li farà acte de col·lecta a de part de tres en tres anys, en lo qual haye de donar fermances a satisfació dels administradors firmaran dit acte de col·lecta, com aixís se ha praticat ab lo dit reverent Joseph Cosí, prevere, lo qual, com dit és, vuy està y habite en dit hospital, y en la conformitat sobredita lo anomenen per a de qui al devant, ab facultat per mort, impediment o altra causa llegítima de elegir-ne en tot temps altre en lo mateix salari, obligacions y conformitat sobredites los administradors que en tot temps seran.

3. Ítem, además del sobredit, tingue obligasió dit mossèn Joseph Cosí y després lo capellà que en tot temps serà de no acceptar a dit hospital ningun pobre sinó que sie ab pòlissa firmada per tots los tres administradors que en tot temps seran, guardant dita pòlisa, y per so tindrà un llibre, en lo qual continuarà lo nom y cognom dels pobres, nom y cognom de sos pares, lo dia hi entrarà, la edat de poch a menos tindran, lo dia que moriran o se'n aniran, y lo dia dels comptes se llegirà dit llibre y cridan los pobres y se veurà ab lo mateix llibre si concordarà ab la pòlisa.

4. Ítem que en les caixetes ab les quals se acaptarà hi haye de haver dos claus, la una de les quals tingue dit capellà y la altra dit mossèn Bernat Huguet, y, mort ell, lo hereu de dita senyora Agnès, muller sua, puix est és administrador perpètuu, y no se pugen obrir dites caixetes que los dos no y sien y lo que s'i trobarà cada vegada entre en mà de dit capellà y li'n aporte lo compte dit mossèn Bernat Huguet per a fer-li'n càrrega als comptes y lo mateix compte li aporte de les aplegues se faran entre any tan de vi com de blat y fil, sens que de assò lo capellà en ningun temps tingue salari algú.

5. Ítem, així mateix, per la bona educasió y govern de dits pobres òrfens volen que en tot temps hi haye una majordona de bon nom y fama, com ja hi és vuy, qui és Úrsola Gomar, viuda, la qual tingue obligasió, com al offici que representarà, so és, de mare, als dits pobres los aparelle lo menjar, tenir-los nets lo més que puegue de roba, apedasar-los, pentinar-los als que seran petits y, si menester serà, ajudar-los a vestir y assistir-los en tot lo demés, com fa una bona mare a sos fills, tant en sanitat com en malaltia, y treballant sempre per lo bé y útil y profit de dit hospital, tractan los pobres ab amor, per

lo que se li asenyale de soldada, además de la despesa li farà dit hospital de menjar y bèurer, tant en sanitat com en malaltia, dotse lliures quiscun any, tant lo que vuy és com qualsevol de altra sie en qualsevol temps, tenint facultat sempre los administradors qui ara són y en tot temps seran de despedir tant a la que és vuy com a qualsevol de altra que per havan serà, pagant-li la soldada per porrata, y en lloch de aquella, ab la mateixa soldada y conformitats sobredita, posar-ni de altra.

6. Ítem, perquè millor ab més claredat se puegue saber lo gasto se farà en dit hospital y aiustà de ell lo més número de pobres hi podran sustentar, se'ls asenyale ara per a sempre per pitansa eo companatge y escudella, so és, al reverent capellà que vuy és y per temps serà catorse diners per dia, a la dita majordona que vuy és y per temps serà a rahó vuyt diners per dia y a quiscú dels pobres que vuy hi són y per temps seran a rahó sis diners per dia, y per lo pa a rahó de sis quarteres de blat quiscun any per quiscun, tant al reverent capellà com a la majordona com a quiscun dels pobres, haguda rahó a la bona direcció dels administradors per si acàs sobre alguna cosa que si falte fer-i lo compliment al que sie necessari y perquè ab major avantatge y comoditat de dit hospital se puegue fer la provisió del blat, volent que lo capellà y aixís col·lector que vuy és y en tot temps serà tingue obligació quiscun any a collita donar-ne rahó primer dels preus y bondat del blat voldrà comprar als dits administradors, los quals haye[n] de fer pòlissa, continuant en ella les corteres de blat se compraran y lo que costaran, perquè al dit dia dels comptes se tròpie ab més claredat, y, així mateix, se haye quiscun any de fer provisió de vi per dit hospital y, puix en dit hospital hi ha ahines per poder recullir lo vi serà menester quiscun any per lo gasto de dit hospital, volen dits administradors que ad inperpetuum quiscun any, tenin mira al que se farà a la almonya del vi, s'i compre a collita, en gros, lo que apareixerà faltar per lo discurs del any, lo qual haye de comprar dit capellà y aixís col·lector, y tràurer-ne pòlisa, ab la mateixa conformitat està dit desobre del blat, recomanant sempre se tingue mira de donar poch vi als dits pobres, en particular si són de poca edat y més si hi haurà minyones.

7. Ítem, aixís mateix, per dit augment de dit hospital, se encarregue al dit reverent capellà que vuy és y per temps serà fasse aportar quiscun any a cullita del oli un cànter a cada molí per poder posar allí les caritats quiscú tindrà devosió de fer y recullir dit oli en la pica de dit hospital, puguèn vèurer lo que hi serà y si'ls apareixerà fer-ne provisió a cullita per los tals any o anys a coneguda dels administradors, fent pòlisa del que compraran en la mateixa conformitat que desobre està dit del blat y vi.

8. Ítem que quiscun any a cullita del cànem tingue obligació lo reverent capellà y aixís col·lector de comprar un quintà de cànem y més en cas convingue, fer-lo adobar per a què la majordona y minyones, si n'i haurà, lo filen per fer drap per dit hospital, comprant dit quintar de cànem y més si convindrà y apareixerà als administradors ab pòlisa en la mateixa conformitat està dit del blat, vi y oli.

9. Ítem que lo dit capellà y col·lector que vuy és y per temps serà no puga pagar cosa per dit hospital sens pòlisa de dits administradors.

10. Ítem se priven dits administradors per ells y los successors en lo offici ad inperpetuum de poder donar de la renda de dit hospital caritat alguna fora de dit hospital si no fos per alguns pobres que ls faltàs pare y mare y no i hagués per poder-los crear y fer donar llet, que aquestos són compresos en la present institusió y fundasió, però, com est hospital no té per poder sustentar dides en aquestos fins sien desmamats, volen que lo hospital en alguna cosa acomodada los pague fer alleitar fins a tant podran anar a víurer y habitar en dit hospital, presehint en assò també pòlisa de dits administradors, de manera que lo col·lector que vuy és y per temps serà no puga pagar

cosa sens pòlissa si no fos per llenya, ahines de terra y altres menudiries que de estes coses de més en més, portant compte dit Huguet de les pòlisses, y perquè les farà per millor comprovar aquelles quiscun any lo dia dels comptes.

11. Ítem se ordene que los pobres òrfens que vuy són en dit hospital y sempre hi seran, si se apliquen a estudiar, tingue obligació dit hospital de tenir-los allí y sustentar-los fins a edat de catorse anys y no més, perquè ja podran ésser gramàtichs estudiant y ohint gramàtica en lo estudi de la present vila, y los altres que seran bons per a apèndrer offici fins a edat de dotse anys, que ja serà edat abta per a pèndrer offici y posar-se a aprenens, si no serà alguns que sien manxols o altre empediment tindran per no poder servir y pèndrer offici, que aquestos tota la vida tindran habitació y son sustento en dit hospital, aplicant-se a acaptar en les caixetes per les iglésies y en lo demás podran servir en dit hospital, y les minyones, si n'i haurà, també fins a dita edat de dotse a catorse anys, a coneguda de dits administradors, que ja seran abtes per poder servir, obligant en aquells que les demanaran per creades, en cas de col·locació de matrimoni, los haye de donar alguna cosa, y de assò se'n haye de fer acte, y perquè per ser, com dit és, los que entraran al dit hospital pobres y com a tals los que moriran allí han de ser enterrats, per so se ordene los sie feta sepultura de set preveres, sepultant-los en la sepultura que és en la segrestia de dita iglésia, asistín a dita sepultura lo capellà y demás pobres seran en dit hospital, y pague lo dit hospital dita sepultura de set preveres.

12. Ítem, aixís mateix, per consuelo de dits pobres de dit hospital y aixís ells com lo capellà y majordona de aquells sien en tot cas de enfermedat y malaltia asistits y que dit hospital no pot gastar molt ab diners que-l visite, anomenen en doctor de dit hospital al doctor en medecina Jaume Castelltort, donant-li per any de conducta vint-y-sinc rels, lo qual ja vuy serveix dit hospital, sens perjudicar als administradors venidors que en son any ab la mateixa condupta pugan per son any elegir aquell que-ls apareixerà, y lo mateix se observe al cirurgià, al qual se asigne per son salari y condupta vint rels per any.

13. Ítem en concideració de la renda que té dit hospital y és contingent esdevenir-se alguns plets, per so, perquè en tot temps ab majors comoditats y menos gastos de dit hospital, ab salari, tant per rahó de condupta com de articles y demás tocants al advocat, de deu rels per quiscun any, qui vuy és lo doctor micer Francisco Nuix.

14. Ítem, aixís mateix, en concideració que tots los anys se offerex als administradors fer procures y alguns lo acte de col·lecta y de qui al devan inventari quiscun any de les coses de dit hospital, los llevadors y altres treballs, perquè ab més comoditat y ab menos salaris dit hospital sie servit, qui vuy és scrivà de dit hospital, Juan Montaner, burgès y notari infrascrit, ab lo mateix salari de vint rels per any, ab què ab això haye de fer tots los papers se offeriran fer per dit hospital com a scrivà de aquell.

15. Ítem, perquè en tot temps estiguen los actes y scriptures de dit hospital ab bona costòdia, se ordene que en lo mateix hospital se haye de fer un arxiu ab sos calaxos o caxa, a hon se pòssien tots los actes y scriptures per nombres y messades retulats, ab los mateixos nombres y messades en un llibre, lo qual, junt ab lo llibre dels comptes, sien tancats en dit arxiu o caixa, en lo qual hi haye tres claus, de les quals ne haye de tenir una quiscun de dits administradors, y que de allí no pugue ser tret ningun acte ni llibre que primer aquell que-l traurà no fasse un albarà en lo mateix llibre a hon seran notats dits actes, lo acte que se'n portarà y per quin effecte lo trau de dit arxiu, puix la experiència ensenye dels molts papers se perden de diferens arxius.

16. Ítem se institueix y ordene per lo bon regiment y administració de dit hospital que quiscun any al desembre y abans de Nadal en la sala del mateix hospital se haye de donar compte, com aixís se observarà lo present any, de tota la renda de tot lo any y

etiam que n'i haye en lo mes de desembre y no sie cobrada, fent-se'n càrrega també de aquella lo dit col·lector, los quals comptes se hayen de donar per los administradors que per temps seran y per ells lo col·lector en presència del reverent senyor degà de dita vila y deganat de Cervera, de son magnífich assessor, del scrivà de la cort de dit deganat y del dit hospital, dels quals comptes continuats en lo llibre per lo que aportarà lo llibre racional de la casa de la vila, com se pratique en lo altre hospital, y, difinits aquells, tingue obligació lo nottari y scrivà de dit hospital donar còpia de aquells al scrivà de dita cort del deganat, com aixís ho ordenà en lo acte de visita lo il·lustríssim y reverendíssim senyor bisbe de Solsona als vint de nohembre mil sis-cents setanta-set, com és de vèurer en lo llibre de dits comptes de dita marmesoria, donant de salari ha quiscú dels que assistiran en dits comptes quiscun any deu rels, com aixís s'és praticat fins vuy, y, además de això, una lliura de cera lo dia de Nostra Senyora de Candler a quiscun administrador, lo advocat, nottari, doctor en medecina y apotacari y silurgia y al portant lo llibre racional una lliura, al capellà y col·lector dos lliures, les quals haye de fer servir per les tardes quant dirà lo rosari ha cors als pobres y demés voldran assistir, com desobre dit és, ha de dir en dita iglésia y capella de Sant Miquel unida a dit hospital.

17. Ítem se estitueix y ordene que quiscun any, per la bona administració y govern de dit hospital y perquè los administradors sàpien lo que-s farà en aquell y si faltàs y ab més facilitat se puguén corregir-se, hayen de juntar tots tres quiscun any quatre vegades en dit hospital, que és de tres en tres messos una vegada, y aixís aiuntats llesquen les presents ordinacions per vèurer si observaran y lo fruit resultarà de aquelles en benefici dels pobres y utilitat y profit de dit hospital.

18. Ítem que, alternativament, per amor de Déu y sens salari, hayen de fer les pòlisses en tot lo discurs del any se offeriran fer, so és, lo un any lo paher en cap, lo altre lo obrer en cap y lo altre dit mossèn Bernat Huguet y, mort ell, lo hereu de dita senyora Agnès, de aquell muller, o altrament que, puix se han de ajuntar al dit hospital quatre vegades lo any, les fassen tots tres juns.

19. Ítem y finalment se institueix y ordene, perquè millor conste quiscun any les robes, llits y demés coses són y seran en dit hospital, quiscun any, després de donats los comptes, se haye de pèndrer inventari, continuant aquell ab un llibre, lo qual se tancarà ab un arxiu, perquè ab més claredat puguén vèurer y conèixer los dits administradors lo que i haurà en dit hospital y lo que faltarà en aquell, per assistir a dits pobres y conservació de dit hospital.

Y finalment ordenen, perquè més notòries sien les obligacions en què hauran de complir tant los administradors com lo capellà col·lector, majordona y pobres, sien escrites les presents ordinacions ab paper gros y lletra grossa y afixat ab una post al cap de la sala de dit hospital, perquè qui vulle pugue llegir aquelles y sien a tots los sobredits més notòries, y que lo present acte de institució y fundació sie copiat de bona lletra ab lo llibre major que té ja dit hospital, quedant per ara y per a sempre administradors de dit hospital los magnífichs paher y obrer en cap que vuy hi són y per temps seran y lo dit mossèn Bernat Huguet durant sa vida y, mort ell, ad perpetuum lo hereu y successor que serà de dita senyora Agnès Huguet y Sisquer, muller de dit mossèn Bernat Huguet, com aixís ho vol y ordene lo dit fundador, ab les forces, preheminiències y prerrogatives de dret los són permececs tinguen y sols deguen donar, ab lo sol, emperò, salari sobredit de deu rels lo dia dels comptes y una lliura de cera a quiscú per quiscun any.

Y per quant tota pia institució merex y deu ésser dotada, inseguint la voluntat de dit reverent fundador, insolutum donen, assignen y consignen a nostre senyor Déu Jesuchrist, al dit hospital y als administradors que vuy són y per temps seran, tota la

heretat y béns que fonch de dit reverent fundador, tant lo que-s trobe vuy com lo que per havant se pugue trobar espectar a dit reverent fundador y per ell al dit hospital, la qual heretat y béns de present consistex de una part ab los censals infrascrits y següents:

Primo tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent vuytanta-sinch lliures y pensió nou lliures, sinch sous, que tots anys als vint-y-nou del mes de janer ha dita marmesoria fa y preste la senyora Geltrudis Sala, viuda, com a tenit los béns que foren de Joseph Roig, quòndam pagès de la mateixa vila, marit seu.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent vuytanta-dos lliures, deu sous, y pensió nou lliures, dos sous y sis [diners] que tots anys als quinze de febrer ha dita marmesoria fa y preste Ramon Vilaplana de Carbesí.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als nou de febrer fa y preste a dita marmesoria la senyora Maria Codina, viuda de Llorens Codina, quòndam mercader de la present vila de Cervera.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de noranta lliures y pensió quatre lliures, deu sous, que tots anys als vint-y-tres de febrer ha dita marmesoria fa y preste Pere Llosses, pagès de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tota anys als deset del mes de mars fa y preste a dita marmesoria Macià Bergadà, pagès del lloch de Pomà.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de vint lliures y penció una lliura que tots anys als sis del mes de mars fa y preste Isidro Esteve, corder de la present vila de Cervera, a dita marmesoria.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als devuyt del mes de mars a dita marmesoria fa y preste Macià Miret, pagès del lloch dels Hostals.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de coranta lliures y penció dos lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de mars a dita marmesoria fa y preste Antoni Juan Rius de la Vilanova de Sant Antolí.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de sis-centes lliures y pensió trenta lliures que tots anys al primer de abril a dita marmesoria fa y preste Jaume Janer, botiguer de draps de la dita present vila de Cervera.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent y vint-y-set lliures y pensió sis lliures, set sous, que tots anys als setse del mes de abril a dita marmesoria fa y preste Juan Borrell de Castellserà.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu xexanta-sis lliures y penció tres lliures, sis sous, que tots anys als dotse de abril a dita marmesoria fa y preste Isidro Salat, pagès del Tadill.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als vint-y-sinch de abril a dita marmesoria fa y preste la causa pia de Juan Guiu.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als tres del mes de abril a dita marmesoria fa y preste la universitat del lloch de Vilagraseta.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de trenta-sinch lliures y penció una lliura, quinse sous, que tots anys als setse del mes de abril a dita marmesoria fa y preste Joseph Novell del lloch de Castellcerà.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de ànnua penció deu lliures, catorse sous y vuyt [diners] que tots anys als dotse de maig a dita marmesoria fa y preste la universitat de la

present vila de Cervera, penció de receptoria.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de xexanta lliures y penció tres lliures que tots anys als primers del mes de maig a dita marmesoria fa y preste Hierònim Ester de Prexana.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als vint-y-dos del mes de maig ha dita marmesoria fa y preste Jaume Janer, botiguer de draps de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als sinch del mes de juny ha dita marmesoria fa y preste Antoni Quadres y per ell Isidro Rocajaner de Talavera.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als sinch de juny a dita marmesoria fa y preste la noble senyora dona Francesca de Eril de la vila de Guissona.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de juliol a dita marmesoria fa[n] y preste[n] los hereus de Llurens Castanyer, quòndam farrer de la present vila, vuy Francisco Miralles y Elisabet, sa muller, filla y gendre de dit Castanyer.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als sinch de juliol a dita marmesoria fa y preste Joan Llorens, corder de la present vila, per la casa ere de mossèn Frexes.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de sinch-centes lliures y penció vint-y-cinch lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de agost a dita marmesoria fa y preste Jaume Janer, botiguer de draps de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de mil lliures y penció sinquanta lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de setembre a dita marmesoria fa y preste dit Jaume Janer, botiguer de draps.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als catorse del mes de setembre a dita marmesoria fa y preste Sebestià Matheu del lloch de Montornès.

Ítem tot aquell censal mort ia creat de preu y propietat de sinquanta lliures y penció dues lliures, deu sous, que tots anys als dos del mes de setembre a dita marmesoria fan y presten los hereus de Isidro Vilaplana, pagès de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de sinquanta-sinch lliures y penció dues lliures, quise sous, que tots anys als dotse del mes de setembre ha dita marmesoria fa y preste Joan Garcia, sirurgia de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de xexanta lliures y penció tres lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de setembre a dita marmesoria fa y preste Juan Farrer, pagès de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ia creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als quatre del mes de octubre ha dita marmesoria fa y preste lo senyor Agustí de Folcràs, donsell, en la present vila populat.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de vuytanta lliures y penció quatre lliures al primer del mes de octubre ha dita marmesoria fa y preste Jaume Guardiola, passamaner de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als trenta del mes de octubre ha dita marmesoria fa y preste lo senyor Lluís de Carreres, en la vila de Tàrraga populat.

Ítem tot aquell censal mort ia creat de preu y propietat de quatre-centes lliures y

penció vint lliures que tots anys als quatre del mes de octubre ha dita marmesoria fa y preste Macià Ramon del lloch de la Sisquella.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent trenta-sinch lliures y penció sis lliures, quinse sous, que tots anys als catorse del mes de octubre dita marmesoria reb y acostume de rèbrer sobre la clavaria dels blats de la universitat de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de xexanta-quatre lliures y penció tres lliures, catorse sous, que tots anys als devuyt de octubre ha dita marmesoria fa y preste Juan Figueres, texidor de lli de dita present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de xexanta lliures y penció tres lliures que tots anys als vint-y-dos de octubre ha dita marmesoria fa y preste Antoni Juan Pelliser, pagès de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent y deu lliures y penció sinch lliures, deu sous, que tots anys als vint-y-dos del mes de nohembre ha dita marmesoria fa y preste lo reverent doctor Gaspar Fexes, rector de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de sinquanta lliures y penció dues lliures, deu sous, que tots anys als setse del mes de nohembre ha dita marmesoria fa y preste Ramon Vilalta, texidor de lli de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent trenta lliures y penció sis lliures, deu sous, que tots anys als vint-y-dos del mes de nohembre ha dita marmesoria fa y preste lo dit senyor Agustí de Folcràs.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de sinquanta lliures y penció dues lliures, deu sous, que tots anys als [espai en blanc] del mes de desembre a dita marmesoria fa y preste Ramon Vilaplana de Carbesí.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als onse del mes de desembre ha dita marmesoria fa y preste Joseph Novell y Andreu Novell de Castellserà.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als setse del mes de desembre ha dita marmesoria fa y preste mossèn Joseph Corts, apotacari de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de setanta lliures y penció tres lliures, deu sous, que tots anys als [espai en blanc] del mes de desembre ha dita marmesoria fa y preste Ramon Armengol, negociant de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de dos-centes lliures y penció deu lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de desembre ha dita marmesoria fa y preste Pere Casanoves de Solanelles.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de vint-y-nou lliures y penció una lliura, nou sous, que tots anys als [espai en blanc] del mes de desembre ha dita marmesoria fa y preste Joseph Hospital, farrer de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cen lliures y penció sinch lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de desembre ha dita marmesoria fa y preste la senyora Francisca Mulet, viuda, de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent sinquanta lliures y penció set lliures, deu sous, que tots anys als [espai en blanc] del mes de desembre ha dita marmesoria fa y preste Juan Falip, Àngela Comelló, viuda, y Vicens Soler y Magina, muller sua.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de trenta-sinch lliures y penció una lliura, quinse sous, que tots anys a dita marmesoria fa y preste Juan Perelló,

adroguer.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de [espai en blanc] ha dita marmesoria fa y preste Pere Riumelló, corder de la present vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de [espai en blanc] ha dita marmesoria fa y preste Bonaventura Roca, negociant de dita vila.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent xexanta lliures y penció vuyt lliures que tots anys als set de juriol ha dita marmesoria fa y preste Joseph Balaguer, candeler de cera de la vila de Agramun.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als vint-y-vuyt de juriol ha dita marmesoria fa y preste Nicolau Pujades de la vila de Igolada.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de xexanta lliures y penció tres lliures que tots anys als tretse del mes de octubre ha dita marmesoria fa y preste Joseph Piquer, estudian de la vila de Santa Coloma de Queralt.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als vint-y-nou de setembre ha dita marmesoria fa y preste Ramon Gomà y Jaume Gomà y Àngela Vilara de Monfalcó del Duch.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que tots anys als [espai en blanc] del mes de [espai en blanc] ha dita marmesoria fa y preste Antoni Joan Farran de Palamós.

Ítem tot aquell censal mort ja creat de preu y propietat de quatre-centes y sinquanta lliures y penció vint-y-dues lliures y deu sous que tots anys als sinch de setembre ha dita marmesoria fan y presten lo doctor micer Francesch de Moxó, dona Madalena, muller sua, Rafel y Mariano, de dits conjuges fills.

Ítem aquelles cent lliures en preu y propietat y sinch lliures en ànnua penció que lo censal quiscun any en cert temps y termini a dita marmesoria, per aiust y concert anys ha de paraula fet, fa y preste Gili Carbonell, pagès del lloch de Cedó, que se aiustà aixís ab ell per una fermansa féu al reverent Ramon Solsona, prevere y rector del Llor.

Ítem tot aquell censal de preu y propietat de cent lliures y penció sinch lliures que Rafel Palmerola, ab fermansa de Bernat Sala, quòndam mercader de dita vila, a dita marmesoria fa y preste, lo preu del qual censal, junt ab les pencions, està deposat o se deposarà en la taula de Barcelona a solta del noble senyor don Hieroni de Magarola, del concell de sa magestat y doctor de la real audiència, que aixís ha tingut lloch en la causa se aporte en dita real audiència, a relació de dit noble senyor, per hi entre la reverent comunitat de preveres, en la parrochial iglésia, de una, los tercercs pocessors dels béns que foren del dit quòndam Bernat Sala y altres, de altra.

Ítem totes aquelles sinch-centes vuytanta lliures que effectivamén se troben avuy per a resmersar a for de censal en lo arxiu de la confraria de Sant Nicolau de dita parrochial iglésia de dita vila de aquelles mil y sinch-centes lliures en dit arxiu deposà don Joseph de Vega y Oluja, senyor de les Olujes Altes, en quitasió de aquell censal de conceblant preu y penció setanta-sinch lliures que fehe a dita marmesoria, que les restans nou-centes setanta lliures ja són reesmersades a obs de dita marmesoria.

Ítem aquelles [espai en blanc] lliures se troben en la taula de la present vila deposades per los jurats de Gàver a complimén de la quitasió de aquell censal, penció deu lliures, fehen a dita marmesoria, que encara que la propietat del dit censal sie quitada se adverteix que ha algunes pencions atrasades, les quals se cobraran any per

altre, segons la concòrdia tenen firmada ab sos acreadors.

Ítem totes aquelles [espai en blanc] lliures que troben en dita taula de aquelles quatre-centes lliures deposà dit Bernat Huguet a bon compte del que devia dels anys fou col·lector de la renda de dita marmesoria.

Ítem aquelles [espai en blanc] lliures deuen los hereus de Simon Recassens, negosian de la present vila, a dita marmesoria dels anys fonch col·lector lo dit Simon Recassens.

Y finalment assignen y consignen a dits administradors y hospital qualsevol altres dèbits y béns apareguen en tot temps que fossen de dit fundador y marmesoria, volent que tot lo sobredit, detret lo que serà menester per a obrar de dita casa de dit hospital y pagada la que fonch dels hereus de Mallol, que junt ab dit hospital y convé lo unir-la en aquell, la qual per ser endarocada la feta vèndrer la vila y està lliurada als marmessors per preu de vint lliures, si bé encara no és fet lo acte, y lo que se oferirà per obres de aquella y demés que ara necesàriament se degue comprar per robes y altres coses de dit hospital, sie resmersat a for de censal, posant en los actes de a hon procehiran los preus, perquè en tot temps ab tota claredat cònstie en què convertiran les sobredites quantitats y dèbits. Continuant, així mateix, la nota dels actes ad extensum en lo llibre de dita marmesoria a hon estan calendats tots los sobredits, que, per evitar proleccitat, no se han calendats en la present institusió y fundasió, observant sempre quan se quitarà algun de dits censals, aixís creats com per havan se crearan, se haye de notar en lo mateix llibre lo dia que quitaran, per qui seran quitats, en poder de qui serà lo acte del resmers, sobre de qui se rehesmersarà, y dits censals ja creats insolutum donen, assignen y consignen ab los preus y propietats, pencions y porrates y demés accessoris de aquells y, així mateix, les sobredites quantitats ab la clàusula de cessió de tots drets y accions, en virtut dels quals ho puguén demanar dits administradors eo per ells llur col·lector, y, del rebut y cobrat, firmar àpoques ab difinisió y lloch y cessió, albarans y altres qualsevols cauteles, exposar reclams, instar execusions ab clàusula de mandato constitut e intima dirigida als dits debitors censalistes que les pencions y porrates y los preus de dits censals, en cas de quitasió, donen, corresponguen, paguen, fassen y presten al dit hospital y per ells als dits administradors, com abans avien de donar, pagar, fer y prestar a dita marmesoria, y, així mateix, als demés debitors altra intima no esperada sots pena de reiterar la paga, convenint y ab bona fe prometent, en dit nom, la present institusió y fundasió y demés coses sobredites tenir per fermes y agradables y contra aquelles y ninguna de elles no fer o venir en ningun temps per qualsevol causa ho rahó, per lo que ne obliguen tots y sengles béns, rèddits y emolumens de dita marmesoria, mobles e immobles, etc., no entenén obligar los béns propis com tràctien negosi alieno, y ab jurament llargament. E los dits noble senyor don Francisco de Montaner y Perellós e il·lustre doctor micer Francesch de Moxó, paher y obrer respective primers en orde predits, y lo dit mossèn Bernat Huguet, com a marit de dita senyora Agnès, y en dit nom administradors, so és, los dits senyors paher y obrer per los successors ad imperpetuum en dits respective officis y dit mossèn Bernat Huguet per ells de vida sua y, mort ell, ad imperpetuum per lo hereu y successor de dita senyora Agnès, muller sua, accepten lo offici o càrrech de administradors y la sobredita institusió y fundasió ab les ordinacions sobredites, totes les quals prometen servir y los successors en dit offici servaran que se aportaran bé y llealment en dit offici, mirant lo bé y profit de dit hospital, lo consuelo y bona educasió dels pobres y són y en tot temps y seran, procuran la abitasió per lo major número de pobres serà posible, segons la renda y demés entrades en tot temps tindrà dit hospital, y així en dits respective noms accepten, o firmen y juren. E lo dit reverent senyor Joan

Arrufat, prevere y degà y visitador general de dit bisbat de Solsona, en dit nom, perquè millor en tot temps la present institució y fundació tingue son degut efecte y com ha llegítimament fetes, en aquelles posse la autoritat y decret y aixís ho firme.

Testes huius rei sunt illustris Rafael de Moxó et Merlès, domicellus, et magnificus Franciscus Nuix, utriusque iuris doctor, Cervariae populati.

[Al marge:] Expedido día diez de setiembre de mil ochocientos cincuenta y tres con sello de ilustres. Doy fe. Granell, escribano.